

чаяно съпротивление, рѣшили да се прѣдадатъ (все съгласно Саадединъ). Името на българския началникъ въ Ямболъ не е извѣстно. За него се пише, че се уповавалъ на издръжливостта на крѣпостта и на здравината на града (*il cui Precipe confidandosi nella fortezza, e sodezza di quella Città*), който билъ заграденъ съ стѣни (*le mura della Città*). Турцитѣ прѣдложили на тоя началникъ да се прѣдаде доброволно, но той отказалъ и се съпротивявалъ (*s' oppose, e fece repugnanza*). Турцитѣ атакуватъ стѣнитѣ и се почва бой. (Трѣба да имаме прѣдъ видъ обстоятелството, че Саадединъ, като мухамеданинъ, не ще е напълно безпристрастенъ въ разказа си по падането на Ямболъ и ще е пропустналъ доволно интересни данни отъ храбростта на тукашнитѣ българи). Колко е траялъ боятъ — не е извѣстно, но Саадединъ твърди, че българитѣ, заобиколени отъ голѣмъ брой турски сили и знаейки, че рано или късно ще паднатъ, рѣшили да прѣдадатъ града (*e conoscendo, che di necessità dovevano render la Città, si risolvero di renderla*). Обаче, добавя той, българитѣ имаха напразния куражъ да се уповаватъ на силитѣ си и отложили прѣдаването на града за нѣколко дена (*ma per causa del sciocco coraggio loro differirono alcuni giorni la resa*). Ямболъ и слѣдъ това едва ли тъй лесно щѣлъ да падне, ако прѣзъ това врѣме тукъ не е владѣла голѣма горѣщина (*eccessivo caldo*), откъдѣто се вижда, че обсадата е била прѣзъ юлий или августъ (1366 год.). Освѣнъ това, появила се и чума, която попрѣчила на обсаденитѣ, заразила виното и хранитѣ имъ (*gl'assedioti s'erano già ammorbati, e li loro vini, e cibi s'erano guastati dall'aria corrotta*, вѣроятно отъ непогребанитѣ трупове на избититѣ край стѣнитѣ войници). Ето защо, завършва Саадединъ, градътъ по необходимостъ трѣбаше да се расипе (*però di necessità resero la città*). Турцитѣ взели голѣми плячки отъ Ямболъ и се върнали въ имперския лагеръ (Одринъ). Именно въ това врѣме Лалашахинъ се подвизавалъ между Ихтиманъ и Самоковъ (Bratutti, p. 101), и се връща въ Одринъ прѣзъ сжщата 1366 г., дѣто заварва върналия се отъ Бруса Мурадъ. — Както ще се види, задоволяването на Тимурташъ да вземе само Къзълъ-Агачъ и Ямболъ е свързано съ важни за историята ни събития. Мжно би се до-